

det er en ret betydelig real Forskel. Der er saa mange Vandløb omkring i Landet, hvor Fiskeriinteresserne ikke ere store, og det er derfor ingenlunde sagt, at de interesserede ville samle sig om at forlange Passage for Fiskene, da de skulle bære Omkostningerne derved, og i saa Tilfælde vil der ikke blive skabt nogen Passage for Fiskene paa det Sted. Jeg er derfor ikke uden Betænelighed ved dette Forslag. Om man kan gaa med dertil eller ikke, beror paa, om man lægger Hovedvægten paa Fiskeriinteresserne eller paa de industrielle Interesser. Der er mange Steder, hvor Fiskeriet, som jeg allerede har nævnt, ikke har stor Betydning, og jeg er ikke uden Betænelighed ved at gaa med til en Bestemmelse, der kunde medføre, at der paa disse Steder slet ikke aabnedes Passage for Fiskene. — Jeg maatte maaske i denne Sammenhæng gøre den Bemærkning, at det forekommer mig besynderligt, at endogsaa fra denne lille Bestemmelse om Passagen for Aalefaring, som Flertallet selv erkender i sin Betænkning medfører grumme ringe Udgift for vedkommende, som skal anbringe den, vil der kunne indrømmes Undtagelse efter Flertallets Ændringsforslag. Der staar ikke mindre end to Steder, at dette vil kunne ske. Der staar f. Eks.: „Fra foranstaaende Bestemmelser om Anbringelse af Laksetrapper og Aalepas kan Landbrugsministeren indrømme Undtagelser“, og højere oppe staar der ogsaa, at der kan ske Undtagelse fra denne Bestemmelse om Passage for Aalefaring.

Ændringen under Nr. 6, som omhandler § 2, 1ste Stykke, har jeg i og for sig ikke noget at indvende imod. Det forekommer mig ganske vist ikke, at det er meget klart affattet; jeg maa erkende, jeg forstod det ikke, da jeg læste det. Jeg vil spørge den ærede Ordfører, om det ikke er Meningen, at Frivandskanalen overhovedet ikke maa spærres paa større Stykke end ovenfor anført, indtil $\frac{1}{3}$ af den Bredde. Der staar: der maa „ikke aabnes for Frivandet paa anden Maade, end at der i samme Forhold som ovenanført lades det frit Løb uden om Fiskeriindretningen“. Jeg finder, det er noget uklart affattet, men har i og for sig ikke noget at indvende mod selve Bestemmelsen.

Naar vi forlade § 2, er der ikke store Vanskeligheder tilbage. De øvrige Ændringsforslag ere ikke af stor Betydning, og jeg kan gennemgaaende slutte mig til dem, saaledes til de af Udvalget stillede under Nr. 8, 9 og 10. Derimod er der et Ændringsforslag til § 8, som findes under

Nr. 14, som der er nogen Meningsforskel om. Jeg ved meget vel, at Grunden til, at man i det andet Ting havde udtaget Forbudet mod Fiskeri med Knipper af Lyng, Ris og andet lignende, var Hensynet til Smaamanden, og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (N. Hansen) fremhævede ogsaa, at det er en human Fiskemaade, der skaffer Smaamanden en lille Bifortjeneste. Jeg kan ikke se andet, end at der er ret store Betæneligheder ved at fastholde den Opfattelse, det andet Ting har haft paa dette Punkt, som giver en overordentlig let Adgang til Misbrug. Naar det ærede Medlem anførte, at vedkommende jo var underkastet Maalebestemmelserne, tror jeg, man maa erkende, at ved den Slags Smaafiskeri er det overordentlig vanskeligt at kontrolere Maalebestemmelsernes Overholdelse. Jeg tror, at det, at dette Fiskeri tillades, faktisk vil give Anledning til, at en stor Del Undermaalsfisk blive opfiskede. Det kommer saaledes her atter an paa, om man vil søge at fremhjelpe Fiskeriet ved at følge Flertallet, eller man mener at maatte følge de humane Hensyn, som føre til, at man ikke skal berøve Smaamanden denne Slags Fiskeri. Jeg tillader mig at anbefale, at man følger Flertallet paa dette Punkt. — De øvrige Ændringsforslag give mig ingen Anledning til Bemærkninger.

Jeg tillader mig altsaa at foreslaa, at man stemmer imod Underændringsforslaget. — Det store Ændringsforslag til § 2 ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for. Jeg vilde ønske, at man havde indskrænket sig til nogle enkelte Ændringer, og jeg kan ikke anbefale det. Skulde det, da det jo er stillet af et Flertal, blive vedtaget, skal jeg forhandle med det andet Ting derom, men jeg skulde meget beklage, om dette Ændringsforslag skulde medføre Vanskeligheder for denne Lov, som vi alle gerne se gennemført. Jeg frygter, at en saa betydelig Omændring af § 2 vil kunne medføre, at Loven, da vi nu ikke staa langt fra Samlingens Slutning, muligvis ikke vil blive gennemført i denne Samling, hvad jeg i høj Grad vilde beklage.

Ordføreren (Steffensen): Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kan modtage vort Forslag til § 2. Naar han dog erkender, at der trænges til Ændring i Lovforslagets § 2 og vil forhandle med det andet Ting om Sagen, maa jeg beklage, at den højtærede Minister ikke har stillet Ændringsforslag her i Tinget, saa at vi kunde se paa dem, eller har gjort Udvalget